

„Rio Tinto“ je u najnovijem saopštenju naveo da je ažurirao podatke o mineralnim resursima istraživanja i prerade litijum borata u Jadru u Srbiji, prema kojima rezerve rude iznose 16,6 miliona tona koja sadrži 1,81 odsto litijum-oksida i 13,4 odsto bor-trioksida. Indicirani mineralni resursi Jadra se pak sastoje od 55,2 miliona tona 1,68 odsto litijum-oksida i 17,9 odsto bor-trioksida. Britansko-australijska rudarska grupa „Rio Tinto“ bi za dve godine bi mogla da počne eksploataciju jednog od najtraženijih metala na svetskom tržištu. Za Srbiju tu, međutim, ne bi bilo velike zarade ukoliko se ovde ne izgradi i fabrika litijumskih baterija, smatra savetnik u Udruženju za energetiku i rudarstvo Privredne komore Srbije Miroslav Ignjatović.

Resursi najavljuju litijumsku groznicu i bitku za veliku zaradu

Na pitanje šta nam kazuju ti podaci, Ignjatović za Sputnjik kaže da to znači da bi eksploatacija trebalo da bude isplativa. „Rezerve rude, a to je ovaj prvi podatak o 16,16 miliona tona, izvesne su i sigurne. Na osnovu njih oni mogu da izvrše projektovanje u rudniku. A onaj drugi podatak o indiciranim resursima govori o rezervama koje još nisu zaokružene i nisu tačno definisane. Još zahtevaju dodatna istraživanja, dodatne bušotine“, objašnjava naš sagovornik. On smatra da to nesumnjivo govori o tome da je reč o dovoljnim rudnim rezervama, ali i o mogućnosti da se izdvoji potreban koncentrat litijuma, što ukazuju na to da je posao isplativ i da se može očekivati dalji nastavak radova. Ignjatović smatra da će „Rio Tinto“ sada kod Ministarstva rudarstva i energetike overiti prve rezerve na koje računaju. Projekat „Rio Tinta“ u julu je krenuo sa studijom izvodljivosti, sa ulaganjem od gotovo 200 miliona dolara. To uključuje detaljan inženjering, otkup zemljišta, radnu snagu i pripremu za izgradnju, dozvole i rani razvoj infrastrukture, što se očekuje da bude dovršeno krajem iduće godine. Taj procenat od 1,81 odsto litijuma u rudi je, kaže on, u redu i dodaje da poznata svetska rudarska kompanija kakva je „Rio Tinto“ ne bi ušla u podzemnu eksploataciju da je taj procenat niži. Uz to, kako procenjuje, cena litijuma neophodnog za pravljenje baterija za električne automobile, ali ne samo njih, na tržištu će još rasti.

Zarada Srbije

A to kolika će biti naša zarada, zavisi, kaže, isključivo od kapaciteta. On napominje da je kod nas rudna renta sedam odsto, ali da se zarada ne može računati prostim množenjem rudne rente sa rezervama rude i procentom litijuma u njoj.

„Oni su dali podatke o rezervama, ali kada dođe do eksploatacije, neće sve rezerve da se izvade. Tunel ide kroz zemlju i taj prostor će biti izgubljen za eksploataciju, a zavisice i od samog koncentrata, koliko može da se izvuče litijuma iz rude. Teško sada može i približno da

se oceni koja bi to bila vrednost“, smatra savetnik u Udruženju za energetiku i rudarstvo Privredne komore Srbije. Ignjatović podseća da je „Rio Tinto“ vršio istraživanja bornih minerala kod Ibarskih rudnika pre dvadesetak godina i onda je bila velika najava da će to biti velik rudnik, velik profit i odjednom su se pokupili i otišli. Očigledno nisu tu našli neku svoju računicu. I uvek, kako kaže, treba biti oprezan po tom pitanju.

Bitka za životnu sredinu

Na pitanje koliko će otvaranje rudnika uticati na životnu sredinu, na šta se žitelji tog dela Srbije sve češće žale, on ističe da ukoliko se poštuju sve mere koje su zakonom propisane, nema razloga da bilo ko strahuje da će doći do zagađenja.

„Ja sam bio na tom lokalitetu i oni su maltene merili zvuk i koliko njegova jačina utiče i na kom rastojanju u odnosu na prve kuće koje su najbliže. Sama firma je izuzetno velika i oni će, verujem, voditi računa, s tim što je opet najviše na rudarskoj inspekciji da vodi računa o tome, kao i na Ministarstvu za zaštitu životne sredine da se svi ti zakonski uslovi ispoštuju“, ističe Ignjatović.

Izvor: rs-lat.sputniknews.com